

วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว
ผ่านตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย
เรื่องบุปผาในกุดสีทอง (**金瓶梅**) ฉบับยาขอบ

Analysis of the status and role of women in families through
the female characters in Chinese literature, The Plum in the
Golden Vase (**金瓶梅**) Thai edition by Jacob.

รัฐกาล แก้วเนตร¹ และ สราวูฒิ เขียวพุกษ²

Ruttakan KAEWNET and Sarawoot KHAWPERK

E-mail: ruttakan.hprk@pnru.ac.th, aj.pop_bc.pnru@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาทวิวิธีการนำเสนอตัวละคร และวิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว ผ่านตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทยเรื่องบุปผาในกุดสีทอง (**金瓶梅**) ฉบับยาขอบ ฉบับพิมพ์เผยแพร่ของ สำนักพิมพ์ศรีปัญญา เมื่อ พ.ศ. 2560 โดยศึกษาตัวละครเอกหญิงที่มีสถานภาพและบทบาทชัดเจนจำนวน 3 ตัวละคร ได้แก่ (1) พันจินเหลียน (**潘金莲**) ฉบับของยาขอบเรียกว่า พัวกิมเน้ย หรือนางบัวคำ (2) หลี่ผิงเออร์ (**李瓶儿**) ฉบับของยาขอบเรียกว่า นางลีปิง หรือ ฮวยลีปิง (3) ผังซุนเหมย (**庞春梅**) ฉบับของยาขอบเรียกว่า นางซุนเว็ย

¹นศ. สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการนำเสนอตัวละคร แบ่งเป็น 2 กลวิธี ได้แก่ การบรรยายลักษณะของตัวละครโดยผู้แต่ง และการบรรยายลักษณะตัวละครจากบทสนทนาของตัวละคร ซึ่งทั้ง 2 กลวิธีนี้ ผู้แต่งต้องการสื่อให้เห็นถึงลักษณะนิสัย พฤติกรรม รูปร่างหน้าตาของตัวละคร สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว ได้แก่ สถานภาพและบทบาทของภรรยา ผู้แต่งสะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่มีกิเลสตัณหา ความทะเยอทะยาน ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรม เช่น ฆ่าสามีตนเอง ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี สถานภาพและบทบาทของสาวใช้ สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของผู้หญิงที่มีความเป็นรองผู้ชายในด้านของครอบครัวและสังคม

คำสำคัญ: วิเคราะห์ สถานภาพและบทบาท สตรี ครอบครัว บุพผาในกณฐีทอง ยาขอบ

Abstract

This research focused on the study of character presentation strategies and the analysis of status and role of women in families through the female characters in Chinese literature, The Plum in the Golden Vase (金瓶梅) Thai edition by Jacob, published publically by Sripanya Publishing House in 2017. This research emphasized on three female characters with clear status and roles: (1) Pan Jinlian (潘金莲), the other edition known as Pua Kim Nuea or Nang Bua Kam. (2) Li Ping'er (李瓶儿), or known in other names as Nang Li Pang or Huai Li Pang (3) Pang Chun Mei (庞春梅), or known as Nang Chun Buay.

The results of this research indicated that character representation techniques could be divided into 2 techniques including the character described directly from the author and character described indirectly from the dialogue. In both techniques, the author needed to convey the personality, behavior, appearance, status, and role of the woman towards her family, which was the role of a wife. The author represented the human nature of possessing lustful desire and ambition, driving female characters to have immoral behavior such as murder and dishonest of their own husband. The status and role of the maid represented how women was being inferior than men in both family and society.

Keywords: Analysis, status and roles, woman, family, The Plum in the Golden Vase, Jacob.

บทนำ

วรรณกรรมเรื่องจินผิงเหมย (**金瓶梅**) เดิมทีเคยเป็น 1 ใน 4 สุดยอดวรรณกรรมจีน ร่วมกับวรรณกรรมจีนอีก 3 เรื่อง ได้แก่ สามก๊ก (**三国演义**) ซ้องกั๋ง (**水浒传**) และ ไซอิ๋ว (**西游记**) เรียกรวมกันว่า “สี่วรรณกรรมอันยิ่งใหญ่” ต่อมาจินผิงเหมย (**金瓶梅**) ถูกต่อต้าน เพราะในเนื้อเรื่องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเซ็กส์มากเกินไป จนถูกเรียกว่าเป็นหนังสือต้องห้าม จึงมีการจัดให้ ความฝันในหอแดง (**红楼梦**) นวนิยายอีกเรื่องหนึ่ง ขึ้นมาเป็นหนึ่งในสี่สุดยอดวรรณกรรมจีนแทน เรื่องจินผิงเหมย (**金瓶梅**)

ที่มาของชื่อเรื่อง จินผิงเหมย (**金瓶梅**) เป็นการเอาชื่อตัวละครหญิงทั้ง 3 ตัวละคร ที่เป็นตัวหลักในวรรณกรรมมาใช้ในการตั้งชื่อเรื่อง โดยมีคำว่า จิน(**金**) มาจาก พันจินเทียน (**潘金蓮**) ผิง(**瓶**) มาจาก หลี่ผิงเออร์ (**李瓶儿**) และ เหมย(**梅**) มาจาก ผิงชุนเหมย (**庞春梅**)

นวนิยายเรื่องจินผิงเหมย (**金瓶梅**) ได้เล่าถึง “ความชั่วร้ายของซีเหมินซิง และความรุ่งเรืองเสื่อมของครอบครัวเขา พร้อมกับสะท้อนให้เห็นโลกที่มีตมมโนธการที่ประกอบด้วยขุนนางฉ้อราษฎร์บังหลวงที่อยู่เบื้องบน จนถึงข้าราชการท้องถิ่นคดโกง และเจ้าพ่อนักเลงหัวไม้ที่อยู่เบื้องล่าง แม้ว่าในเรื่องจะบ่งบอกว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสมัยซ่ง แต่แท้จริงเป็นภาพสะท้อนสังคมสมัยหมิง ผู้เขียนย่อมไม่กล้าวิจารณ์โจมตีความชั่วร้ายของชนชั้นปกครองสมัยหมิง เป็นการที่ทราบกันดี ราชวงศ์หมิงเป็นราชวงศ์ที่ปราบปรามปัญญาชนที่วิจารณ์การบ้านเมือง หรือสงสัยว่าการต่อต้านราชวงศ์อย่างทารุณโหดร้าย ปัญญาชนที่ตายเพราะไอชวลภัยหรือบรรณภัยในสมัยหมิงมีมากเป็นประวัติการณ์ (ส.สุวรรณ, ม.ป.ป. : 337)

โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีมนุษยนิยม และทฤษฎีสตรีนิยม มาช่วยอธิบายบุคลิกภาพและพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครหญิง รวมไปถึงสถานภาพและบทบาทของสตรีที่สะท้อนให้เห็นจากทั้งสามตัวละคร ดังนั้นการศึกษาตัวละครหญิงย่อมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ในพฤติกรรมของมนุษย์อีกแง่หนึ่ง และจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงพฤติกรรมและสถานภาพและบทบาทของสตรีได้ส่วนหนึ่งด้วย

จากการค้นคว้าเกี่ยวกับงานวิจัยต่างๆ พบว่ายังไม่มีผู้ศึกษาวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทยเรื่องบุปผาในกุ่มทึทอง (**金瓶梅**) ของยาขอบ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้วรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่องบุปผาในกุ่มทึทอง (**金瓶梅**) ฉบับยาขอบ เป็นผลงานแปลที่นำมาศึกษา โดยมุ่งศึกษาพฤติกรรมของตัวละครเอกหญิง ทั้ง 3 ตัวละคร คือ พันจินเหลียน (**潘金莲**) หลี่ผิงเออร์ (**李瓶儿**) และผั่ง춘เหมย (**庞春梅**) ที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเนื้อเรื่อง ที่สะท้อนให้เห็นถึงแง่คิดต่างๆ เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว มีความสำคัญต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของตัวละคร รวมไปถึงทัศนคติของผู้แต่งในสมัยนั้นๆ ดังนั้น การนำวรรณกรรมเรื่องบุปผาในกุ่มทึทอง มาศึกษาจะเป็นการชี้ให้เห็นถึงสถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัวได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิง ผ่านตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่องบุปผาในกุ่มทึทอง (**金瓶梅**) ฉบับยาขอบ
2. เพื่อศึกษาสถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว ผ่านตัวละครเอกหญิง ในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่องบุปผาในกุ่มทึทอง (**金瓶梅**) ฉบับยาขอบ

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษานี้มีสมมติฐานว่า สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว ที่ปรากฏผ่าน ตัวละครเอกหญิง ในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่องบุปผาในกุ่มทึทอง (**金瓶梅**) ฉบับยาขอบ ทำให้ทราบถึงบทบาทของสตรีทางด้านครอบครัว รวมไปถึงกลวิธี

การนำเสนอตัวละครหญิง ที่สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของผู้แต่งในสมัยนั้นๆ ที่ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านวรรณกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงแง่คิดต่างๆ เกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงในอดีต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงกลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่อง บุปผาในกุณฑีทอง (金瓶梅) ฉบับยาขอบ
2. ทำให้ทราบถึงสถานภาพและบทบาทของผู้หญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่องบุปผาในกุณฑีทอง (金瓶梅) ฉบับยาขอบ ที่แตกต่างจากวรรณกรรมเรื่องอื่น ๆ ในสมัยนั้น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านข้อมูล

ขอบเขตที่ใช้ในการศึกษา คือ วรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่องบุปผาในกุณฑีทอง (金瓶梅) ฉบับยาขอบ สำนักพิมพ์ศรีปัญญา เมื่อ พ.ศ. 2560

ขอบเขตด้านเนื้อหา

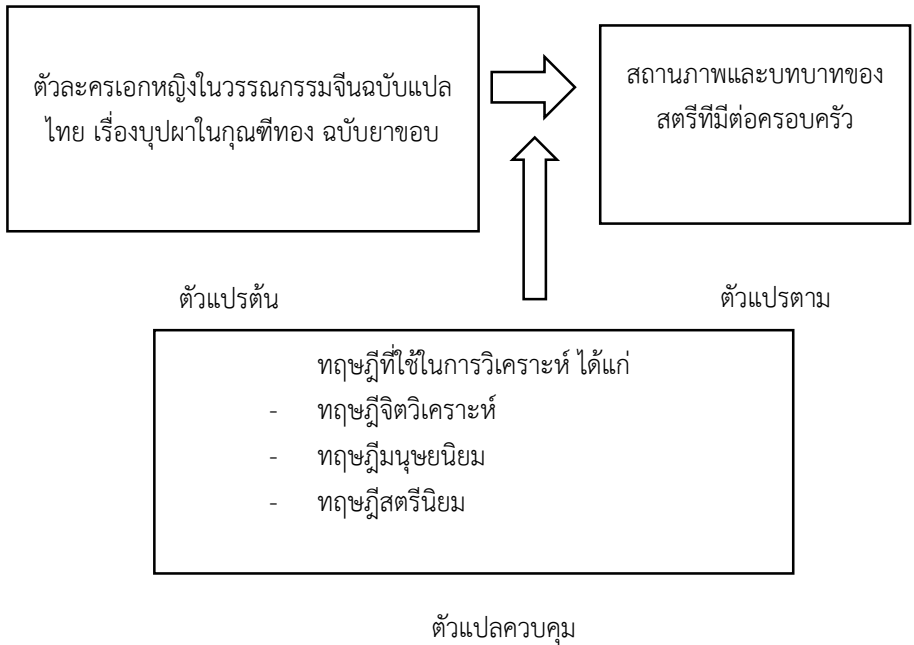
กลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิง

- การบรรยายลักษณะของตัวละครโดยผู้แต่ง
- การบรรยายลักษณะของตัวละครจากบทสนทนาของตัวละคร

สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว

- สถานภาพและบทบาทของภรรยา
- สถานภาพและบทบาทของสาวใช้

กรอบแนวคิดของการวิจัย



เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) ด้วยการทบทวนแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมและสตรี ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีมุขยนิยม และทฤษฎีสตรีนิยม เป็นหลักในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมเอกสาร หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมและแนวคิดเกี่ยวกับสตรี โดยผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข้อมูลโดยได้จัดเก็บที่มาขององค์ความรู้เหล่านั้น ผู้วิจัยได้ทำการคัดแยกแบ่งเอกสารตามหัวข้อที่ผู้วิจัยได้กำหนดตามวัตถุประสงค์ไว้แล้วข้างต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ไม่ว่าจะเป็นหนังสือหรือบทความ โดยทั้งหมดนี้ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา โดยจะอาศัยหลักของการวิจารณ์วรรณกรรม โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์จากเอกสาร หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะนำมาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา และนำมาเสนอเนื้อหาบรรยายในเชิงวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้างข้อสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา

ส่วนที่1 ผลการศึกษาวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิง

ในด้านกลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรม หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า วรรณกรรมจีนฉบับแปลไทยเรื่องบุปผาในภุมมาทอง (金瓶梅) ฉบับยาขอบ มีการใช้กลวิธีการนำเสนอตัวละครในรูปแบบการบรรยายลักษณะตัวละคร 2รูปแบบ คือ การบรรยายลักษณะของตัวละครโดยผู้แต่ง และการบรรยายลักษณะของตัวละครจากบทสนทนาของตัวละครดังนี้

1) การบรรยายลักษณะของตัวละครโดยผู้แต่ง

การบรรยายลักษณะตัวละครโดยผู้แต่ง หมายถึง ผู้แต่งเป็นผู้ที่รู้แจ้งเกี่ยวกับตัวละครนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา พฤติกรรมการแสดงออก สภาพจิตใจ หรือความคิดทั้งในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต โดยเป็นการมองผ่านสายตาของผู้เขียนเพียงคนเดียว (ธัญญา สังขพันธ์านนท์, 2539. อ้างใน พัทธราวลี จินนิกร, 2559 : 111)

ตัวอย่างที่ 1

“พัวกิมเนี้ยผู้กำพร้าพ่อได้มีโอกาสรับการศึกษาฝึกฝนในทางนาฏศิลป์และการฝีมือเย็บปักถักร้อย ปรากฏว่านางมีความสามารถเป็นเยี่ยมในการติด핀อ่านเขียนหนังสือคล่องและชำนาญมาก ทั้งนี้ก็ด้วยอาศัยญาณพิเศษอันเป็นเสมือนพรสวรรค์ของเธอนั่นเอง ที่ทำให้เธอมีความเฉลียวฉลาดล้ำวัย เพียงอายุสิบสามปีแม่หนูบัวคำนี้ก็แก่เกินตัวเสียแล้ว รู้จักใช้เครื่องสำอางเป็นจะทาแก้มแต้มปากหรือว่าเขียนคิ้วกันให้เฉิดฉายปานใด หนูพัวกิมเนี้ยเจ้าประดิษฐ์ได้งดงามและน่าสมัยเสียอีกด้วย ในทางดนตรีมีว่จะเป็นร้ายรำฤาติดสีตีเป่าเล่า บัวคำน้อยคนนึ่งี้จักเล่นเป็นทั้งนั้นเช่นกัน มิเลือกว่จะเป็นขลุ่ยไผ่หรือพิณและอื่น ๆ ข้างในด้าน การฝีมือเล่า จะเอาอะไรกับเธอเย็บปักถักร้อยนั้นของพื้น ๆ ว่าแต่จะเอากันให้ประณีตงดงาม และลวดลายดอกดวงแคไหนถึงจะเลอเลิศกว่ากันดีกว่า แล้วในด้าน การอ่านและเขียนซึ่งชาวจีนถือนักเล่า โดยเฉพาะการประดิษฐ์ตัวอักษรให้แปลกและพิสดารยิ่ง ๆ นั้น บัวคำก็ทำได้และเก่งเอการอยู่” (บุพผาในกษัตริย์ทอง (金瓶梅) : 62-63)

พัวกิมเนี้ยมีลักษณะเฉลียวฉลาด และนางยังมีฝีมือในการเย็บปักถักร้อย ความสามารถทางด้านดนตรีไม่ว่าจะเป็นการร้ายรำ หรือเครื่องดนตรีประเภทติดสีตีเป่า นางก็ล้วนเล่นเป็นหมด นอกจากนี้นางยังมีความสามารถในการอ่านและเขียน โดยเฉพาะประดิษฐ์ตัวอักษรนางก็ล้วนทำได้ดี จากการบรรยายของผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงสติปัญญาและความสามารถพิเศษของพัวกิมเนี้ย

ตัวอย่างที่ 2

“เส้นผมตกตาที่หยิกสลายเป็นลอนของนางเกล้าไว้เป็นมวยงาม ดูช่างไม่ผิดอะไรกันเลยกับขนนกน้ำ ไบหน้าอันผุดผ่องยิ่งเพิ่มความผุดผาดขึ้นอีกเป็นทับทวี เมื่อประดับอยู่ด้วยคิ้วอันดำลับโค้งเรียวยิ่งคู่ของนางเข้า นัยน์ตาสุกใสแจ้วแหว่นนั้น แผงไว้ด้วยแววโศกหวานซึ้งสะเทือนใจ ริมฝีปากอ้อมของนางขณะเผยอเอื้อนจำรรจากที่ระรอยมาด้วยกลิ่นหอม จมูกโด่งเป็นสันอนงามเหมือนสลักไว้ด้วยแท่งโมราสีกุหลาบอ่อน รักับพวงแก้มอันเปล่งปลั่งที่อ้อมอบอยู่ด้วยเลือดผาดของ

วัยสาวทรมากำตัดและระเรื่อเป็นสีชมพูอ่อนๆ ร่างของนางสูงระหงราวกับก้านดอกไม้ไหว ควรจะทะนุถนอมแต่เบามือ นิ้วทั้งสิบของนางกลมเรียวยาวได้สัดส่วนเหมือนหน่อของต้นหอมที่เกลากิ่งจากแท่งหยกเວของนางนั้นอ่อนโค้งและคดคอตราวกับความคดคอตและอ่อนโค้งของก้านกชยามสะท้านลม ผิวกายนางผุดผ่องและนุ่มนวลประหนึ่งซิลิโคนได้ไว้ด้วยฝุ่นแป้งหอมอันละมุนมือ ปทุมถันทั้งคู่ของนางก็เต่งตึงและตั้งเต้า เท้างามที่เล็กกะทัดรัดทั้งคู่สอดส่ายอยู่อยู่ไหวๆ ขณะนางขยับเขยื้อนอิริยาบถก็วอมแวมวิบวามราวกับรังสีดาวอันเปลิดพรายในท้องฟ้า ปลีน้องก็อวบอูม ฯลฯ และยังมีอีกมากต่อมากนักที่เหลือจะพรรณนาทั้งที่มีขีดช่อ่นร้อนและเปิดเผย ดูช่างเต็มไปด้วยเลือดฝาด สดชื่นและนุ่มนวลน่าจับต้องนัก” (บุพผาในกฤษททอง (金瓶梅) : 105-106)

นางบัวคำได้ทำไม้ค้ำกันสาดหล่นโดนศีรษะของไซหมิงซึ่งที่เดินผ่านหน้าบ้าน ไซหมิงเงยหน้าขึ้นตั้งใจจะด่าว่าคนซุ่มซำม แต่พลันเห็นหญิงสาวที่งามหยาดฟ้า ไม่ว่าจะป็นทรงผม หน้าตา รูปร่าง ล้วนเป็นที่ดึงดูดแก่สายตาจากชายหนุ่ม จากการบรรยายของผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงรูปโฉมที่งดงาม และมีรูปร่างที่สมส่วน รวมถึงบุคลิกที่สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อื่นได้ ของนางบัวคำ

ตัวอย่างที่ 3

“ไซหมิงก็ปลันต้องตะลึงตะไลไปกับความงามอันพิลาสผุดผ่องของหญิงผู้ยืนประจันหน้ากับตนอยู่ เพราะภายในเสื้อแพรบางตัวหลวมๆ อย่างอยู่กับบ้านคว้านคอลึกเปิดให้เห็นช่วงคออันกลมกลิ้งและเกลี้ยงเกลาด้วยผิวผ่อง สะทอนและสะท้อนอยู่ด้วยปทุมถันอันอวบสล้างที่แลระเรื่อๆ เห็นอยู่ไหวๆ ได้สบไปบางวงหน้ามนรีของตะละแม่นั้นเล่า ก็เฉลาแฉล้มอูมอ้อมและสดใสอยู่ด้วยเลือดฝาดอันเปล่งปลั่งผุดผ่องเป็นนวลเอยดุจแต่งร่มใบแลสะดูดตา คิ้วโค้งทั้งคู่เขียนโค้งไว้อย่างดีแลวิจิตรบรรจงยิ่ง มวยผมดกดำที่คาดดูขมวดใหม่และหอมกรุ่น ก็ได้รับการบรรจงเกล้าไว้กะทัดรัดภายในร่างแหเงิน เธอสวมรองเท้าสีแดงสด ซึ่งตัดอย่างนำดูรับกับสีขาของกระโปรงตัวนั้น” (บุพผาในกฤษททอง (金瓶梅) : 343-344)

ไซหึงแข่งตกตะลึงไปกับความงามของนางลีปิง ที่มีผิวพรรณผุดผ่องสะอาดตา คิ้วโค้งทั้งคู่เขียนไว้อย่างดี มวยผมดกดำ จากการบรรยายของผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ทางด้านรูปโฉมที่งดงาม

ตัวอย่างที่ 4

“เมื่อนางพั่วกิมเนี้ยเลิกผ้าคลุมโปงสามมือออกดู นางก็ประจักษ์ได้ทันทีว่า แผนการของนางสุดสิ้นลงแล้ว บู๊ตัวตายสนิท ฟันขบริมฝีปากแน่น โลหิตไหลพรั่งพรู ไม่หยุดหย่อน ทั้งหู ตา จมูก และปาก บัวคำก็เกิดเสียวสยองขึ้นในหัวใจ”
(บุปผาในกุกต๋อง (**金瓶梅**) : 187)

นางบัวคำกับไซหึงแข่งได้วางแผนฆ่าบู๊ตัว ซึ่งเป็นนางบัวคำเป็นคนลงมือฆ่าสามีตนเอง จากการบรรยายของผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงการผิดศีลธรรมของนางบัวคำ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 5

“บัวคำเกิดขัดใจขึ้นกับซุนบ๊วยด้วยเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เลยดุด่ากันเป็นยกใหญ่ ซุนบ๊วยรำคาญก็หนีลงไปห้องครัวเสียเฉยๆ พอเข้าครัวได้ ซุนบ๊วยก็ลงมือทำอิทธิฤทธิ์อิทธิเดชทันที ถีบโต๊ะหุบเก้าอี้ให้ตึงตังโครมครามไปหมดทั้งครัว”
(บุปผาในกุกต๋อง (**金瓶梅**) : 293)

ซุนบ๊วยได้ทำลายข้าวของในครัวเพื่อระบายอารมณ์ ต้นเหตุมาจากนางได้ผิดใจเรื่องเล็กๆ น้อยๆ กับพั่วกิมเนี้ยผู้เป็นเจ้านาย จากการบรรยายของผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยที่ก้าวร้าวของนางซุนบ๊วย

ตัวอย่างที่ 6

“เพลาดิที่บัวคำไปเรือนตัวเจี๋ นางก็จะแกล้งทิ้งเพลึงอิจฉาสุ่มหัวใจศรี สะไ้สกุล ไชหมึงผู้นืออยู่ตลอดมา และเพราะนางสามารถในการตีสองหน้า ถึงเวลา มาหานางลีปึงครั้งใด บัวคำก็จะใส่ไฟให้ร้ายแก่นางดวงแขกรอกทูกรรยาสามีกำลัง โปรตผู้นี้ด้วยทุกทีไป” (บุปผาในกุกนทีทอง (金瓶梅) : 502-503)

นางบัวคำไปที่เรือนของตัวเจี๋หรือนางดวงแขผู้ที่เป็นภรรยาเอก นางก็พูดให้ร้ายนาง ลีปึง และเมื่อนางบัวคำไปที่เรือนของนางลีปึงก็จะพูดให้ร้ายนางดวงแข จากการบรรยายของ ผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ไม่มีความจริงใจต่อผู้อื่นของนางบัวคำ และยุแหยงให้คนอื่น ทะเลาะกัน

ตัวอย่างที่ 7

“แลนิสัยของนางฮวยลีปึงนี้ นางเป็นคนหัวอ่อน เชื่อคำคนง่าย ใครพูด อะไรก็เชื่อ ใครบอกอะไรก็ฟัง เมื่อเห็นบัวคำพูดจาหวานลุ่มอ่อนหวานเอาอกเอาใจ นางลีปึงไม่ทันแก่เชิงก็เลยทุ่มทอดความสนิทสนมเป็นกันเองกับพัวกิมเนยเป็นอย่างมาก”(บุปผาในกุกนทีทอง (金瓶梅) : 503)

นางลีปึงมีลักษณะนิสัยเป็นหัวอ่อน เชื่อคนง่าย เมื่อนางบัวคำพูดจาอ่อนหวานเอาอกเอาใจหน่อย นางลีปึงก็ให้ความสนิทสนมเป็นกันเองกับพัวกิมเนยเป็นอย่างมาก จากการ บรรยายของผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยเชื่อคนง่ายของนางลีปึง

สรุปได้ว่าการบรรยายลักษณะของตัวละครโดยผู้แต่ง เป็นการแนะนำให้รู้จักตัวละครเป็นครั้งแรกหรือนำในระหว่างดำเนินเรื่อง ช่วยให้เห็นรูปร่างหน้าตา พฤติกรรมการ แสดงออกของตัวละครหญิงทั้ง 3 ตัวละคร มีลักษณะรูปร่างหน้าตาและพฤติกรรมการแสดง ออกเป็นอย่างไร โดยจะผ่านทัศนคติและมุมมองของผู้แต่งเพียงคนเดียว

2). การบรรยายลักษณะของตัวละครจากบทสนทนาของตัวละคร

การบรรยายลักษณะของตัวละครจากบทสนทนาของตัวละคร เป็นการนำเสนอตัวละครที่ให้ผู้อ่านได้รู้จักนิสัยใจคอ ขนชั้น ฯลฯ ของตัวละคร (พัชราวลี จินนิกร, 2559. หน้า 120)

ตัวอย่างที่ 1

“ตายจริง ทำไมน้องใส่เสื้อบางอย่างนี้เล่า ก็หนาวแยะสิ ถ้าน้องมีอาจทำอะไรกับเหล็กเขี่ยถ่านที่อยู่ในมือนี้ได้แล้ว ก็เอามาให้เถอะที่จะทำให้น้องได้รับความอบอุ่นจากพี่ เหมือนที่จะได้รับจากเตาผิงเช่นกัน”

“พอที่ - - - พอที่มันมากไปแล้วพี่ ฉันทยังเป็นคนที่ยังต่อความเป็นคนของฉันทอยู่จะบอกให้ ฉันทหาใช่เป็นสัตว์ ฉันทยืนหยัดอยู่ทุกวันนี้ก็ด้วยกำลังขาของฉันทเองรู้ไว้เสีย ฉันทรู้ดีว่าอะไรเป็นอะไร คนอย่างฉันทไม่ยอมตกเป็นทาสอารมณ่ง่าย ๆ ดอก ฉันทยังไม่บัตชอบพอเหมือนอย่างที่อาซ้อเข้าใจ หยุดเสียทีเถอะ อย่ามาทำจิตมารยาบบ้าๆ บอๆ กับฉันทเลย ฉันททนดูไม่ไหวแล้ว ชินทำเป็นหลักฐานล่อลมกับฉันทเช่นนี้ อีกละก็ ฮืม - ถึงнынตาฉันทจะเห็นที่เป็นเมียของพี่ฉันทก็จริง แต่กำปั้นของฉันทน้มนไม่ยอมใครง่ายๆ” (บุปผาในกุ่มตีทอง (金瓶梅) : 86-87)

จากบทสนทนาที่พัวกิมเน้ย กล่าวกับบุซ่งซึ่งเป็นน้องสามีแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนางพัวกิมเน้ยว่าไม่ซื่อสัตย์ ต่อสามีของตนเอง เมื่อเห็นบุซ่งที่มีรูปลักษณะที่ดีกว่าสามีก็พยายามจะทำให้ทำ

ตัวอย่างที่ 2

“เออนี้ แม่คึด ช่วยดูปฏิทินหาวันฤกษ์งามยามดีให้ย้ายสักหน่อยเถอะ อยากจะไปจ้างช่างเขาตัดเสื้อให้เสียที”

“ยายจะเย็บเสื้ออะไรละ?”

“เฮ้อ ก็เสื่ออะไรเล่าหลานเอ๊ย ยายนะมันไม่ใกล้ฝั่งเต็มทีแล้ว จะตายวันตายพรุ่งก็มีรู้เลย ข้างเจ้าลูกชายของยายที่มีกะเขายู่คนเดียว รีมันก็หายสาบสูญไม่รู้จะเป็นตายร้ายดี อย่างไร”

“ฉันก็ไม่ว่าจะพอช่วยยายได้แค่ไหน ยายไม่รังเกียจฝีมือ ฉันก็อยากจะช่วยยายเหมือนกันถ้าหาเวลาว่างได้ฉันจะไปช่วยเย็บให้” (บุปผาในกณฐิติทอง (金瓶梅) : 130-132)

จากบทสนทนาที่พัทกิมเนย กล่าวกับยายแห่งแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจของพัทกิมเนย ที่แสดงให้เห็นว่านางพัทกิมเนยมีน้ำใจที่อยากจะช่วยเหลือยายแห่ง

ตัวอย่างที่ 3

“จะต้องอายุไปเด็กมันทำไมน้อง เวลาจ้อสูยเขาหยอกสาวใช้ทั้งคู่ของเขาที่บ้านต่อหน้าแม่หญิงลีปิง เธอยังไม่เห็นจะอายุเลย ซึ่งนั่นมีน้าอายุกว่านี้เป็นไหน ๆ ดอกหรือ? นางคนพี่ก็เห็นจะอายุพอกับขุนบ๊วยนี่แหละ ข้างแม่ น้องสาวก็คือคนที่นำของขวัญมาให้เราเมื่อตอนกลางวันนี่อย่างไรเล่า ไม่เลวนะฮวยคนนี้ เขามีอะไรดี ๆ เหมือนกัน ก็ใครจะคิดบ้างเล่า ว่าคนขนาดฮวยยังสนุกสนานได้กับเด็กสาว ๆ ขนาดนั้นไหว”

“ฮึ, ฮึโขงชะมัดเลยพี่ท่าน ข้าพเจ้าน่ะไม่อยากจะหาเรื่องทะเลาะแวงด้วยเลย แต่เท่าที่ฟังพูดมา ก็พอจะรู้ทันอยู่ยกกำลังนี้ถึงนางขุนบ๊วยมันอยู่ไซ้ไหมละเดี๋ยวนี้? พูดก็พูดตามตรงเถอะ อย่างมาทำอ้อมค้อมให้มากเรื่องไปเลย เชิญซิ – อยากรจะลองก็ได้ ใครเขาไปห้ามไปหวงเอาเถอะจะปล่อยท่านให้สบายใจเสียวันพรุ่งนี้เราจะเปิดโอกาสให้ - -” (บุปผาในกณฐิติทอง (金瓶梅) : 289-290)

จากบทสนทนาที่พัทกิมเนยกล่าวกับไซเหมิ่งแข่งแสดงให้เห็นถึงการมีไหวพริบของนางพัทกิมเนย และจากบทสนทนานี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงเจ้านายเป็นเสมือนเจ้าชีวิตของบ่าวไพร่

ตัวอย่างที่ 4

“แม่หนูเอ๋ย เจ้าไม่รู้จักจะทำฤทธิ์ดำเดชะกับใครเขาที่ใหม่ได้แล้วหรือ?”

“ชะอวดดี หนอยยังไม่เคยมีใครกล้ำมาก้าวร้าวกับเรานะจะบอกให้”

(บุพผาในกฤษณทิตอง (金瓶梅) : 293-294)

จากบทสนทนาที่เซาะง้อภรรยาคนที่สี่ของไซเหม้งแข่งกล่าวกับนางซุนบิว แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยที่ก้าวร้าวของนางซุนบิว

ตัวอย่างที่ 5

“ว่าไง แก้วฟ้าออกอกให้หมด แล้วคุกเข่าลงเดี๋ยวนี้”

“ซุนบิว เอ๋ย ช่วยด้วย ตัวก็ยังไม่จะเขียนเรอีกแล้ว”

“เจ้าอย่ามายุ่งกับเขาเลย ซุนบิวเอ๋ย ไซการอันโตของเจ้า ว่าแต่ว่าไปเอาหมามาให้เร็วๆ เข้า เราจะสั่งสอนแม่ นายเจ้าเสียที”

“อะไร ไม่ละอายใจเสียบ้างเลย โง่เง่าแกได้ไปทำอะไรผิดให้ท่านหรือถึงได้จะมาตีเอาเขียนเอา โดนคนยุเขาหน่อยก็หลงเชื่อ ช่างไม่มีความคิดของตนเองเสียบ้างเลย นานไปใครเขาจะเคารพนับถือท่าน ข้าพเจ้าผู้หนึ่งละที่มีขอจะนับถือเชื่อฟังท่านสืบไป”

“เอาละโทษทัณฑ์ของเจ้าเราจะไม่เอา แต่ว่าเราจะขอของรักของเจ้าสักสิ่ง ยังจะให้เราได้หรือไม่?”

“จะเป็นไรไป ทั้งเนื้อทั้งตัวแลร่างกายนี้ล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของท่านสิ้นปรารถนาสิ่งใดก็บอกเถิด ข้าพเจ้าจักให้” (บุพผาในกฤษณทิตอง (金瓶梅) : 335-336)

จากบทสนทนาที่ไซเหม้งแข่งกล่าวกับพั่วกิมเน้ย และนางซุนบิว แสดงให้เห็นถึงระบบชายเป็นใหญ่ ภรรยาเป็นเสมือนทรัพย์สินของสามี

สรุปได้ว่าการบรรยายลักษณะของตัวละครจากบทสนทนาของตัวละคร เป็นการบรรยายให้เห็นถึงอุปนิสัยตัวละครหญิงทั้ง 3 ตัวละคร ผ่านบทสนทนาของตัวละครอย่างตรงไปตรงมา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว

สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งที่ได้จากการเป็นสมาชิกของกลุ่ม เป็นสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดที่บุคคลมีอยู่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นและสังคมส่วนรวม สถานภาพจะกำหนดว่าบุคคลนั้นมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไรในสังคมสถานภาพเป็นสิ่งเฉพาะบุคคล ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากผู้อื่น (สุพัตรา สุภาพ, 2528. อ้างใน สมุณทา บุญวิวัฒนะกุล, 2550 : 26)

บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ (ตำแหน่ง) เช่น มีตำแหน่งเป็นพ่อ บทบาท คือต้องเลี้ยงลูก เป็นครู บทบาท คือ สั่งสอนอบรมนักเรียนให้เป็นคนดี เป็นคนใช้ บทบาท คือ ปฏิบัติตัวตามคำแนะนำของแพทย์ (สุพัตรา สุภาพ, 2528. อ้างใน สมุณทา บุญวิวัฒนะกุล, 2550 : 26)

จากความหมายของคำว่า สถานภาพและบทบาท สรุปได้ว่า สถานภาพ คือ สิ่งที่บุคคลกำหนดขึ้นทางสังคม เพื่อบอกหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติ ส่วนคำว่า บทบาท หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ

ครอบครัว หมายถึง สถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มนุษย์สร้างขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน เพื่อเป็นตัวแทนของสถาบันสังคมภายนอกที่จะปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติกับสมาชิกรุ่นใหม่ของสังคมที่มีชีวิตอยู่ขึ้นในครอบครัว(พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2545 : 4)

สถานภาพและบทบาทของภรรยา

บทบาทในฐานะภรรยา คือ ลักษณะพฤติกรรมของผู้หญิงในฐานะภรรยาที่ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมตามหน้าที่ของภรรยา คือ ขยัน ดูแลรับผิดชอบงานบ้าน ซื่อสัตย์ ต่อสามี ยกย่องให้เกียรติสามี ดูแลทุกข์สุขของสามี อ่อนหวานเอาใจสามี ให้ความเคารพบิดา

มารดา ญาติพี่น้องของสามี (สุพัตรา สุภาพ, 2528. อ้างใน สมณทนา บุญวัฒน์กุล, 2550 : 31)

สถานภาพภรรยาจึงสำคัญอย่างยิ่งในครอบครัว ในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่อง บุพผาในกุ่มตี่ทอง (金瓶梅) ฉบับยาขอบ พบว่า ตัวละครเอกหญิงที่มีบทบาทในฐานะภรรยาที่ผู้วิจัยได้เลือกมามี 2 ตัวละคร ได้แก่

พันจินเหลียน(潘金莲) ฉบับของยาขอบเรียกว่า พักกิมเนี้ย หรือ นางบัวคำ

ในฐานะภรรยาของบูตัว จะเห็นได้ว่านางบัวคำอ่อนหวานเอาใจสามี แม้ว่าสามีของนางจะทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว นางก็ไม่ได้สนใจ นางมักจะใช้อารมณ์และนงนพนนิ่งด่า และเหยียดหยันสามีเป็นประจำ เพราะว่าสามีของนางนั้นมีร่างกายที่อับลัษณ์ และไม่เป็นที่ต้องการของนาง ดังที่ผู้เขียนได้บรรยายว่า

“หญิงสาวทรมากำตัดในวัยสาวท ผิวหากเธอประสงค์ความรักสักครั้งหนึ่งในชีวิต ต่อยอดชายในฝันคือคนอื่นเป็นยอดปรารถนาของนางบัวคำนั้น จะมีอะไรเสียอีกเล่า ผิดจากชายงามผู้ทรงสง่า ซึ่งก็เป็นเครื่องลัษณ์เพศผิดวิสัยของจิตใจสาว จริงอยู่เมื่อพูดไปแล้ว บูตัวผู้เป็นคนดี เป็นสามีที่มีความเป็นสามีอย่างครบถ้วน และจะครบถ้วนอย่างยิ่งทีเดียว ทั้งนี้ ถ้าเพียงแต่เขาไม่ได้เป็นคู่ครองที่น่าสะอิดสะเอียนสำหรับเธอผู้รับหน้าที่ภรรยา แต่นี่บัวคำเธอต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งแต่ละเช้า ๆ เพื่อที่จะดับความกระวนกระวายใจในประการที่ريبๆ ให้สามีรูปทราวมของนางออกไป ขายขนมเสียให้พันหูพันตา เพียงเพื่อปรารถนาความสุขทางใจ โดยขอนั่งเงียบ ๆ แต่ลำพังนางปล่อยให้ชีวิตล่วงไปวันหนึ่งๆ” (บุพผาในกุ่มตี่ทอง (金瓶梅) : 69)

ด้วยเหตุนี้ทำให้นางบัวคำไปแอบคบชู้กับไชหมิงเซ่ง ซึ่งเป็นเศรษฐีหนุ่มในตำบลเซ็งฮ้อ ต่อมาบูตัวผู้เป็นสามีจับได้ว่านางบัวคำมีชู้ และโดนไชหมิงเซ่งทำร้ายร่างกาย แต่เขาก็ไม่คิดจะโกรธเคืองภรรยาของตนเลย หากนางบัวคำกลับใจและสัญญาว่าจะไม่ทำอีก แต่นางบัวคำกับไชหมิงนั้นกับวางแผนฆ่าบูตัว เพื่อที่ไชหมิงเซ่งจะได้รับนางบัวคำไปเป็นภรรยาของตนเอง

ในฐานะภรรยาคนที่ห้าของไซเหม้งเซ่ง จะเห็นได้ว่านางบัวคำดูแลเอาใจใส่ปรนนิบัติไซเหม้งเซ่งผู้เป็นสามี ไม่มีขาดตกบกพร่อง ไม่ว่าสามีนางต้องการสิ่งใด นางก็จะคอยสนับสนุนสามีตลอด ไม่ว่าสามีจะต้องการเข้าร่วมนอนกับสาวใช้ของนางเอง นางก็ปล่อยให้สามีได้ใกล้ชิดกับสาวใช้ได้เต็มที่ แล้วอย่างนี้จะไม่ให้นางเป็นคนโปรดของสามีได้อย่างไร ไม่ว่านางจะต้องการสิ่งใด ก็แค่บอกสามีทราบเท่านั้น ดังที่ว่า

“ตัวนางนี่แหละหนอ คือหญิงอันเป็นยอดพิศवासของสามี” (บุพผาในกฤษีทอง

(金瓶梅): 305)

ต่อมาไซเหม้งเซ่งได้ไปพักค้างคืนเดียวกับนางลี้กยูที่หอนางโลม และได้ทอดทิ้งภรรยาของเขาไว้ที่บ้าน โดยไม่เหลียวแลเอาใจใส่ถึงห้าวัน นางบัวคำก่อกลุ้มใจจนกินไม่ได้นอนไม่หลับ นางเฝ้ารอผู้เป็นสามีกลับมาบ้าน แต่ว่าเขาก็ไม่กลับมาสักที จนกระทั่งนางบัวคำได้แอบลักลอบคบชู้กับกิมทั้งผู้เป็นคนเฝ้าสวน พอไซเหม้งเซ่งรู้เรื่องเข้า เขาก็โกรธเป็นฟืนเป็นไฟรีบกลับมาบ้าน เพื่อที่จะเอาผิดนางบัวคำ แต่ว่านางบัวคำนั้นมีไหวพริบในการพูดการจาเปลี่ยนเรื่องร้ายเป็นดี เพียงแค่อดอ่อนสามีไม่กี่ประโยค และทำตัวให้น่าเห็นใจมีหรือสามีจะไม่ใจอ่อน ดังคำบรรยายว่า

“ร่างอันผุดผ่องที่ตนเคยนอนกนอนกอด นั่งเปลือยเปล่าอยู่ตรงหน้าด้วยหน้าตาอันหม่นหมอง อุแม่เอ๋ยเจ้าช่างงามมิผิดอะไรกันเลยกับช่อบุพผาที่หล่นลงกลิ้งพื้นดิน ยิ่งพิศก็ยิ่งเคลิ้ม ค่าที่กิมเนี้ยเจ้าช่างสวยจับใจอะไรเช่นนี้ และเป็นขณะต่างๆ ที่เจ้าเองก็กำลังได้รับทุกข์เวทนาอยู่ ยิ่งไซเหม้งได้เห็นน้ำตาของภรรยาเข้าอีก ใจคอก็เลยซก้ออ่อนและอาศัยที่ทุนเดิมของความปรานีมีอยู่ต่อโง่งเง้าเจ้านี้ถึงแก่ส่วนในสลิปส่วน ไซเหม้งก็เลยหายโมโหมิหน้าซ้ำกลับยิ่งจะพาใจให้เพิ่มพูนอยู่ด้วยความเสน่หาในตัวเองแม้นางพั่วนี่อีกเป็นทบเท่าวิคูณ” (บุพผาในกฤษีทอง **(金瓶梅)** : 328-329)

จากสถานภาพและบทบาทของนางบัวกิมเน้ยหรือนางบัวคำ จะเห็นได้ว่า ในฐานะภรรยาของบู๊ตัว นางบัวคำจะมีพฤติกรรมที่ไม่อ่อนหวานเอาใจสามี ดังที่ภรรยาพึงจะมีต่อสามี ส่วนในฐานะภรรยาของโชหมีงเซ่ง นางบัวคำจะคอยดูแลเอาใจใส่ปรนนิบัติสามีไม่มีขาดตกบกพร่อง และในบทบาทของนาง บัวคำในฐานะภรรยาแสดงให้เห็นถึงการนอกใจสามี

หลี่ ผิงเออร์(李瓶儿) ฉบับของยาขอบเรียกว่า นางสีปิง หรือ ฮวยสีปิง

ในฐานะภรรยาของฮวยจื่อฮือ จะเห็นได้ว่านางสีปิงดูแลเรื่องงานบ้านงานเรือน และคิดอ่านแทนผู้เป็นสามีอีกด้วย ดังคำบรรยายที่ว่า

“ยามใดภรรยาคิดเอาใจออกห่างสามีแล้ว ยามนั้นยากนักที่บุรุษจักล่วงรู้ความลับในใจของนางได้ ต่อให้บุรุษนั้นแม้ยังสงสัยกับานใด เขาคงต้องใช้ความพยายามอย่างหนัก ดังคำพังเพยที่ว่า ชื่อว่าสตรีนั้น ท่านให้ปฏิบัติภารกิจได้แต่กิจบ้านการเรือนเท่านั้นดอก โอกาสใดปล่อยให้สตรีเข้ามายุ่งเกี่ยวในกิจธุระนอกบ้านแล้ว โอกาสนั้นความหมายนะอันไม่มีวันสิ้นสุดจักมาถึง” (บุพผาในกุนฐิตทอง (金瓶梅) : 375)

สามีของนาง โดนคดีฟ้องร้องขอแบ่งมรดกของลุงระหว่างพี่ๆ แซ่ฮวย นางสีปิงทั้งสงสารและสมน้ำหน้า ที่สมน้ำหน้าก็เพราะว่าอยากให้สามีของนางนั้นได้รู้รสชาติของคุกตารางบ้าง เพราะสามีของนางไม่กลับบ้านกับช่ง เอาแต่เล่นการพนัน หรือไม่ก็อยู่ตามช่องโสเภณี ส่วนสงสารนั้นก็เพราะว่าสำนึกในบุญคุณของท่านฮวยก่ง ซึ่งมีพระคุณต่อนางเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ทำให้นางต้องไปขอร้องให้โชหมีงผู้เป็นซู้รักของนางช่วยหาหนทางช่วยเหลือสามีตน ต่อมาสามีของนางพ้นคดีความแล้ว ก็ล้มป่วยจนเสียชีวิต ดังที่ผู้เขียนได้บรรยายว่า

“เมื่อพูดถึงหน้าที่ภรรยา สีปิงมีบ้ควรจะไปไหนมาไหนนอกจากบ้านในระยะห้าสิบสี่ปดาห์นี้ เธอควรแต่จะอยู่กับบ้านทำการบวงสรวงสังเวชและเส้นไหว้ป้ายวิญญานผัว แต่ว่าระหว่างจื่อฮือ สามีซึ่งตายเป็นผีจากไปแล้ว กับโชหมีง ชายชู้คนเป็นที่ยังมีชีวิตอยู่ สีปิงเฝ้าครุ่นกังวลถึงก็แต่ผู้กล่าวนาม ทีหลังนี่ดอก” (บุพผาในกุนฐิตทอง (金瓶梅) : 379)

ในฐานะภรรยาของหมอเต็กกั้ง จะเห็นได้ว่านางลีปิงจะคอยสนับสนุนสามี มอบเงินทุนให้สามีเปิดร้านขายยาที่บ้าน และนางยังซื้อผ้าให้สามี เพื่อเป็นพาหนะสำหรับเดินทางและเย็บมคนไ้ ซึ่งเวลาผ่านไป นางลีปิงนั้นก็ผ้าแต่ค่าและประชดสามี ไม่ว่าสามีนางจะทำอะไรก็จะมีคิดหุติดตานั้นไปหมด เพราะนางยังคิดถึงไซเหม้งที่เคยเป็นซู้รักของนาง ดังที่ผู้เขียนได้บรรยายว่า

“ที่นับแต่หม้ายสาวของฮวยจื้อฮุยผู้นี้ได้อยู่กินด้วยกันกับกับหมอเต็กกั้ง แรกๆ คุณหมอแกก็คิดว่า การที่จะเอาอกเอาใจแม่หม้ายทรงเครื่องคนนี่ ที่จะมี ยากเย็นเท่าใดนัก เพราะค่าที่เขาเป็นถึงนายแพทย์ผู้สำเร็จมาจากวิทยาลัย การแพทย์ของประเทศ ชั่วดีก็มีความซำของในการวินิจฉัยโรคและสั่งยาได้ถูกต้อง ตามอาการโรคอยู่แล้วเป็นทุน จึงเมื่ออยู่กินกันใหม่ๆ ในระยะที่ปั้งรื้อไ้ คุณหมอก ก็ตั้มยาให้กิน เพื่อนอกจากจะหวังเอาใจภรรยาแล้ว ก็เพื่อทวิสุขภาพอันเสื่อมโทรม ของนางให้คืนดี แต่ที่ไหนได้อยู่มาๆ คุณหมอเกิดซึกเข้าหน้าภรรยาไม่ติดเสียแล้ว ประการแรก นางลีปิงยังผูกพันในรสพิศวาสของไซเหม้ง คนมีสามีผู้นั้นอยู่มีเสื่อม คลาย ประการต่อมาหมอเต็กกั้งผู้นี้ ดังเคยเล่ามาแล้วว่า เขามีรูปร่างค่อนข้างเตี้ย ชาติบุคลิกภาพที่ชวน นียมจากเพศตรงข้าม ดังนั้นอยู่มีซำมีนานนัก ความระหองระแหงก็เกิดขึ้นในครั้นเรือน ยามใดสามีเข้าใกล้นาง ยามนั้นเสมือนนาง ได้เห็นภูตผีปีศาจอ้อมมโรค มิได้มีสิ่งอันใดในตัวสามีจะเป็นที่สบบารมณณ์แก่นางเลย นางให้แสนที่จะขยะแขยงและระอาเอื่อมเขาเป็นล้นพัน ลีปิงผ้าแต่ค่าทอประชด ประชันอยู่มีชาติปากมิเว้นแต่ละวันมา แลบ่อยครั้งที่หมอกางต้องถูกภรรยาซบไสมิ ให้อนร่วมมั่ง นางตะเปิดให้เขาออกไปหาที่ซุกหัวนอนเอาเองที่ร้าน ซึ่งคุณหมอก ก็ ต้องจ่ายอมตลอดมา” (บุผาในกุ่มทีทอง (金瓶梅) : 469)

ในฐานะภรรยาคนที่หกของไซเหม้งเซ่ง จะเห็นได้ว่านางลีปิงเอาใจใส่ ปรนนิบัติไซเหม้งเซ่งผู้เป็นสามี ไม่มีขาดตกบกพร่องเลยทำให้นางได้เป็นคนโปรดของสามี และ

ด้วยเหตุนี้ทำให้นางเป็นที่อิจฉาบรรดาภรรยาคนอื่นๆ และตั้งแต่นั้นลีปึงอยู่กินเป็นสามีภรรยากับไชหมีงเซ่ง ปรากฏว่าทุกวันนี้ไชหมีงเซ่งร่ำรวยมากกว่าแต่ก่อน ดังคำบรรยายที่ว่า

“แต่ไชหมีงเซ่งอยู่กินเป็นสามีภรรยากับแม่หม้ายทรงเครื่องฮวยลีปึงมา การณ์ที่ปรากฏว่าทุกวันนี้เขามั่งคั่งร่ำรวยมาก ทั้งนี้เพราะด้วยไหนจะสมบัติดั้งเดิมของเขาแล้วเล่ายังมีสมบัติของฝ่ายเมีย ดังนั้นการจับจ่ายใช้สอยภายในบ้านอุดมสมบูรณ์ ข้าพเจ้าหญิงชายก็พริกพริ้ม แต่ละล้วนมีความสุขเกษมเปรมปรดีอยู่นี้ทุกถ้วนหน้า”

(บุพผาในกุกนทีทอง (金瓶梅) : 505)

2). สถานภาพและบทบาทของสาวใช้

สถานภาพและบทบาทของสาวใช้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งใน

ครอบครัวไวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่องบุพผาในกุกนทีทอง (金瓶梅) ฉบับขยายขอบ พบว่าตัวละครเอกหญิงที่มีบทบาทในฐานะสาวใช้ที่ผู้วิจัยได้เลือกมามี 1 ตัวละคร ได้แก่

ฝ่ง ชุนเหมย (庞春梅) ฉบับขยายขอบเรียกว่า นางชุนบิว

นางชุนบิวในฐานะสาวใช้ เดิมทีนางเป็นสาวใช้ของนางดวงแฉผู้เป็นภรรยาเอกของไชหมีงเซ่ง และก็ได้มารับใช้นางพักิมเนย ต่อมาก็เป็นที่ต้องใจแก่ไชหมีงเซ่ง ซึ่งนางพักิมเนยก็เปิดโอกาสให้ ไชหมีงเซ่งกับนางชุนบิวได้ใกล้ชิดกัน จะเห็นได้ว่าหลังจากนั้นนางชุนบิวก็ได้รับความเมตตาจากนางพันจินเหลียนเป็นอย่างมาก ดังที่ผู้เขียนได้บรรยายว่า

“สาวใช้ต้นห้องของพักิมเนยนางนี้ เจ้าก็ได้รับการขยับขยายฐานะความเป็นอยู่ให้อยู่ในสภาพดีขึ้นกว่าแต่ก่อน งานหนักเจ้าไม่ต้องแตะอีกแล้วต่อไปนี่ สิ่งที่เจ้าปฏิบัติประจำต่อไปนี่ก็คือปูที่หลับปัดที่นอนให้แม่นายและเทียบที่น้ำร้อนน้ำชาสำหรับท่านตัวก้วยยังอยากจะได้สิ่งใด เพชรนิลจินดาหรือทองหยอง บอกเถิด บัวคำยินดีให้ และสารพัดคุณสมบัติอันเป็นสิ่งที่ผู้หญิงสมัยนั้นควรจะรอบรู้ บัวคำก็สั่งสอนให้เจ้าจนสิ้นเชิง ตรงข้ามกับนางชิวเก็ก

คนอันเป็นสาวใช้คู่กัน เพราะนางคนนั้นได้รับแต่การดูค่า จากแม่หญิงพัทวิมเนย์นี้มิเว้นวัน”
(บุพผาในกณฐีทอง (金瓶梅) : 291)

โดยผู้วิจัยได้นำหลักแนวคิดและทฤษฎี 3ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีมนุษยนิยม และทฤษฎีสตรีนิยม ซึ่งหลักทฤษฎีเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นหลักในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าข้อมูลเหล่านี้มีความเชื่อถือมากน้อยแค่ไหน ซึ่งแต่ละทฤษฎีนั้นจะสามารถอธิบายได้กลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิง และสถานภาพและบทบาทของของผู้หญิงที่มีต่อครอบครัว อธิบายได้ดังนี้

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ กล่าวคือ มนุษย์ทุกคนต้องการความสุขกายสบายใจ โดยไม่คำนึงถึงสภาวะความเป็นจริง ซึ่งบางอย่างของบุคคลไม่สามารถแสดงออกต้องสะกดกลั้นเอาไว้ จึงทำให้เกิดความขัดแย้งในใจ และก่อให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้นนั้นออกมา (ลักษณะ สรีวิวัฒน์, 2549 : 139) ซึ่งพฤติกรรมของตัวละครมีความสอดคล้องทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ คือการที่ตัวละครมี อีด (ID) สูง จึงแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงและก้าวร้าวออกมา เช่น

1. นางพัทวิมเนย์ ได้วางแผนฆ่าบู้ตัวผู้เป็นสามี เพื่อที่ตนเองจะได้แต่งงานออกหน้าออกตาไปเป็นภรรยาของไซหมิงที่เป็นซู้รัก จะเห็นได้ว่า นางพัทวิมเนย์แสดงให้เห็นถึงการไม่รู้จักพอ ฆ่าสามีตนเอง เพื่อที่จะตอบสนองต้องการของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงมนุษยธรรม ไม่คำนึงถึงความเป็นสามีภรรยา

2. ชุนบิวได้ทำลายข้าวของในครัวเพื่อระบายนามณ์ ดันเหตุมาจากนางได้คิดใจเรื่องเล็กๆ น้อยๆ กับพัทวิมเนย์ผู้เป็นเจ้านาย จะเห็นได้ว่า นางพัทวิมเนย์มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

3. พัทวิมเนย์มีความอิจฉานางสีปิง ที่ตอนนั้นนางเป็นที่โปรดปรานของสามี นางพัทวิมเนย์ได้ทำการยุแยงให้นางสีปิงและนางดวงแขทะเลาะกัน จะเห็นได้ว่านางพัทวิมเนย์มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

ทฤษฎีมนุษยนิยมของอับราฮัม มาสโลว์ กล่าวคือ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะตอบสนองความต้องการของตนทั้งสิ้น ซึ่งมาสโลว์ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ ได้แก่ ขั้นที่1 คือ ความต้องการทางกายภาพ เช่น มีที่อยู่อาศัย ขั้นที่2 คือ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ขั้นที่3 คือ ความต้องการทางสังคม เช่น มีครอบครัว และความต้องการถูกรักและได้รับการรักษาจากผู้อื่น ขั้นที่4 คือ ความต้องการได้รับความยกย่องในสังคม และขั้นที่5 คือ ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2551 : 119-122) ซึ่งความต้องการเหล่านี้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตัวละครหญิง เช่น

1. นางพัทกิมเนยมีความต้องการมีคนรักจากชายหนุ่มที่มีรูปลักษณ์ที่สง่างาม ถึงแม้ว่าสามีของนางนั้นจะเป็นคนดี และปฏิบัติหน้าที่ของสามีไม่ขาดตกบกพร่อง สาเหตุที่บุ๊ตตัวผู้เป็นสามีไม่เป็นที่ต้องการของนาง เพราะสามีของนางนั้นมีรูปลักษณ์ที่อัปลักษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับลำดับขั้นความต้องการขั้นที่ 3 ของมาสโลว์ คือ ความต้องการมีครอบครัว และความต้องการเป็นเจ้าของ

2. ถึงแม้ว่านางพัทกิมเนยจะเป็นคนโปรดของสามี แต่นางก็ไม่ได้มีความสุข เพราะนางเอาแต่คิดระแวง กลัวคนอื่นจะนิทาตน มีสาเหตุมาจากนางได้ใช้อำนาจกดขี่ผู้อื่น จึงส่งผลให้นางกลัวคนอื่นจะนิทาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับลำดับขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญในสังคม

ทฤษฎีสตรีนิยม กล่าวคือ ทฤษฎีสตรีนิยมให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของผู้หญิง โดยแนวคิดนี้มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 5 กลุ่มแนวคิด ได้แก่ แนวคิดสตรีนิยมเสรีนิยม แนวคิดสตรีนิยมมาร์กซ์ แนวคิดสตรีนิยมสายถอนรากถอนโคน สตรีนิยมสายสังคมนิยม และสตรีนิยมสายหลังสมัยใหม่ โดยจะมุ่งให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจในปัญหาที่เป็นพื้นฐานเรื่องความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งพฤติกรรมของตัวละครมีความสอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมสายถอนรากถอนโคน คือ การกดขี่ทางเพศเป็นรูปแบบพื้นฐาน และเป็นการกดขี่ต่างๆ ในสังคม การที่ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง และสามารถควบคุมผู้หญิงให้อยู่ภายใต้ความต้องการของผู้ชาย (จงจิตต์ โสภณภณภรณ์, 2554 : 71-74) ดังนั้นแนวคิดสตรีนิยมสายถอนรากถอนโคน จึงมีความสอดคล้องกับตัวละครหญิง เช่น

1. โขหมิ่งแข่งขอนางพัวเนี้ยว่าตนอยากหลับนอนกับนางบุ๋นบ๊วยผู้เป็นสาวใช้ต้นห้องของภรรยา โดยนางพัวกิมเนี้ยก็ไม่ได้ขัดขวาง กลับเปิดโอกาสให้สามีได้ใกล้ชิดกับสาวใช้ได้เต็มที่ จะเห็นได้ว่า บ่าวไพร่หรือสตรีเปรียบเสมือนที่ระบายความใคร่ของผู้ชาย

2. โขหมิ่งแข่งให้นางพัวกิมเนี้ยแก้ผ้าออก และให้ขุนบ๊วยเอาแซมม่ามาให้เพื่อที่จะเขียนตีนางพัวกิมเนี้ย ขุนบ๊วยทนไม่ไหวเลยพูดกับโขหมิ่งว่า แม่นายไม่ได้ทำอะไรผิดแล้วเหตุใดท่านถึงจะตีนาง ต่อไปจะมีใครเคารพในตัวท่าน จะเห็นได้ว่า นางพัวกิมเนี้ยในฐานะภรรยา เปรียบเสมือนเป็นสมบัติของสามี

ดังนั้นจากทฤษฎีที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้หยิบยกขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการในหาผลสรุปในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคิดว่าทฤษฎีเหล่านี้ล้วนเป็นรากฐานของการนำข้อมูลต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้มีความชัดเจนและความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาวិเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว ผ่านตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทยเรื่องบุปผาในกุนฐิทอง (金瓶梅) ฉบับยาขอบ มีลักษณะดังนี้

ส่วนที่ 1 กลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิง

ผู้แต่งใช้วิธีการนำเสนอตัวละคร 2 รูปแบบ คือ วิธีการบรรยายลักษณะของตัวละครโดยผู้แต่ง และวิธีการบรรยายลักษณะของตัวละครจากบทสนทนาของตัวละคร ซึ่งทั้งสองรูปแบบนี้เป็นการแนะนำให้รู้จักตัวละครเป็นครั้งแรกหรือแนะนำในระหว่างดำเนินเรื่อง ช่วยให้เห็นรูปร่างหน้าตาและอุปนิสัยตัวละครอย่างตรงไปตรงมา จากผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิงที่ใช้มากที่สุด คือ วิธีการบรรยายลักษณะของตัวละครโดยผู้แต่งเอง

ส่วนที่ 2. วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว

สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัวตามการศึกษาในบทที่ 4 ซึ่งได้แก่ สถานภาพและบทบาทของภรรยา และสถานภาพและบทบาทของสาวใช้ ซึ่งทั้งสองรูปแบบนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ ผู้แต่งต้องการแสดงให้เห็นถึงสถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว เพราะบทบาทของครอบครัวเป็นภูมิหลังของตัวละคร

ลักษณะของตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทย เรื่องบุปผาในกุนชี่ทอง (金瓶梅) ฉบับยาขอบ ลักษณะในด้านรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ พบว่าตัวละครเอกหญิงทั้ง 3 ตัวละคร มีรูปร่างหน้าตา และบุคลิกภาพที่ดี ส่วนพฤติกรรมและความคิดจะสะท้อนลักษณะนิสัยของตัวละครเอกหญิง ซึ่งลักษณะพฤติกรรมของทั้ง 3 ตัวละคร จะเห็นว่าทุกตัวละครมีลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกที่แตกต่างกัน ดังนี้

พันจินเหลียน (潘金莲) ฉบับของยาขอบเรียกว่า พัวกิมเน้ย หรือ นางบัวคำ พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นจากการบรรยายโดยผู้แต่ง และการบรรยายจากบทสนทนาของตัวละคร จะเห็นได้ว่านางบัวคำเป็นผู้มีสติปัญญาและความสามารถ ได้แก่ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีไหวพริบในการพูด มีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ และขบถขยี้แย่งให้ผู้อื่นทะเลาะกัน นางบัวคำในฐานะภรรยาแสดงให้เห็นถึงการปรนนิบัติสามี ดูแลเอาใจใส่และขาดความเอาใจใส่ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมในด้านการผิดศีลธรรม เช่น ฆ่าสามีตนเอง ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี

หลี่ผิงเออร์ (李瓶儿) ฉบับของยาขอบเรียกว่า นางลีปิง หรือ ฮวยลีปิง พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นจากการบรรยายโดยผู้แต่ง จากบทสนทนาของตัวละคร จะเห็นได้ว่านางลีปิงเป็นคนหัวอ่อน เชื้อคนง่าย นาลีปิงในฐานะภรรยาแสดงให้เห็นถึงการปรนนิบัติสามี ดูแลเอาใจใส่สามี สนับสนุนสามี นอกจากนี้นางลีปิงยังมีพฤติกรรมในด้านการผิดศีลธรรม เช่น ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี

ฝ่งซุนเหมย (庞春梅) ฉบับของยาขอบเรียกว่า นางซุนบ๊วย พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นจากการบรรยายโดยผู้แต่ง และจากบทสนทนาของตัวละคร จะเห็นได้ว่านางซุนบ๊วยมีลักษณะนิสัยที่ก้าวร้าว เป็นคนไม่ยอมคน ขบถขยี้แย่ง และ นางซุนบ๊วยในฐานะสาว

ใช้ยังแสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ต่อเจ้านาย คอยช่วยเหลือเจ้านาย และการปรนนิบัติรับใช้เจ้านาย ทั้งเรื่องงานบ้าน และเรื่องบนเตียง

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาวิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว ผ่านตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลไทยเรื่องบุปผาในกษัตริย์ทอง (金瓶梅) ฉบับยาขอบ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลโดยมีประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1. กลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิง แบ่งเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ การบรรยายลักษณะของตัวละครโดย ผู้แต่ง และการบรรยายลักษณะของตัวละครจากบทสนทนาของตัวละคร พบว่ากลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกหญิงทั้ง 2 รูปแบบนี้ เป็นการแนะนำให้รู้จักตัวละครเป็นครั้งแรกหรือแนะนำในระหว่างดำเนินเรื่อง ช่วยให้เห็นรูปร่างหน้าตาและอุปนิสัยตัวละครอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งตัวละครเอกหญิงทั้ง 3 ตัวละคร มีรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชราวลี จินนิกร (2559) ได้ศึกษาเรื่องภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในวรรณกรรมเรื่องผู้ชนะสิบทิศ ผลวิจัยพบว่า กลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง ด้านรูปโฉมของตัวละครหญิงหลายตัวในวรรณกรรมเรื่องผู้ชนะสิบทิศ โดยเฉพาะนางกษัตริย์ จะมีความงามตามลักษณะเบญจกัลยาณี ยาขอบมักจะเลือกพรรณนาลักษณะเครื่องหน้าบางส่วนของตัวละครหญิงให้ว่างดงาม นอกจากนี้รูปร่างของตัวละครหญิงทุกตัวยังมีรูปร่างบอบบางสมส่วน จะสังเกตได้ว่ากลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในวรรณกรรม ผู้แต่งต้องการที่จะสื่อให้เห็นถึงลักษณะนิสัย พฤติกรรม รูปร่างหน้าตาของตัวละครในเรื่องว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร รวมไปถึงสาเหตุของพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครนั้น ๆ ด้วย

ส่วนที่ 2. วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว แบ่งเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ สถานภาพและบทบาทของภรรยา และสถานภาพและบทบาทของสาวใช้ เมื่อพิจารณาแยกเป็นแต่ละด้านพบว่า

สถานภาพและบทบาทของภรรยา ตัวละครหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลเรื่อง บุปผาในกุณฑีทอง (**金瓶梅**) ฉบับยาขอบ มีตัวละครหญิงสองตัวละครที่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกในด้านการผิดศีลธรรม คือ พันจินเหลียน (**潘金莲**) ผู้เป็นภรรยาของบู๊ต้ว ซึ่งสามีของนางเป็นคนดีและปฏิบัติหน้าที่ของสามีไม่มีขาดตกบกพร่อง แต่บู๊ต้วผู้เป็นสามีของนางมีรูปร่างที่เตี้ย และหน้าตาที่อัปลักษณ์ ซึ่งไม่ตรงตามความต้องการของนาง จึงเป็นเหตุให้นางไปแอบคบชู้ และกระทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม ซึ่งก็คือฆ่าสามีตนเอง เพื่อที่นางและชู้รักของนางจะได้แต่งงานออกหน้าออกตาทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีมนุษยนิยมของมาส์โลว์ คือ ลำดับความต้องการขั้นที่3 (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2551) ว่าความต้องการมีครอบครัว และความต้องการเป็นเจ้าของ และหลี่ผิงเออร์ (**李瓶儿**) ผู้เป็นภรรยาของฮวยจ้อฮือ ซึ่งช่วงหลังๆ มานี้ สามีของนางขาดความดูแลเอาใจใส่ ต่อมาสามีของนางโดนญาติพี่น้องฟ้องร้องเรื่องการแบ่งมรดก หลี่ผิงเออร์ผู้เป็นภรรยารู้สึกสงสารและสมน้ำหน้า ที่สมน้ำหน้าก็เพราะว่าสามีของตนจะได้รู้รสชาติทุกข์ระงเสียบ้าง ส่วนที่สงสารก็เพราะว่าคิดถึงท่านฮวยก่ง ซึ่งมีพระคุณต่อนางมาก ด้วยเหตุนี้นางจึงไปขอร้ออ้อนอนอนให้ชู้รักของนาง ให้หาทางช่วยเหลือสามีของนางให้พ้นคดีนี้ถือว่าเอาบุญ ซึ่งสอดคล้องกับ นิติยา มาศะวิสุทธ์ และคณะ (2556) ที่กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของชายหญิงในฐานะสามีภรรยาไม่ใช่บทบาทของฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียวแต่ทั้งชายและหญิงต้องยอมรับบทบาทหน้าที่ซึ่งกันและกันและพร้อมจะปฏิบัติหน้าที่ของคนโดยสมบูรณ์เพื่อให้เกิดความสุขชีวิตครอบครัว จะสังเกตได้ว่าทั้งสองตัวละครมีการแสดงออกของพฤติกรรมที่เหมือนกัน ซึ่งก็คือกระทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม อาจมีสาเหตุมาจากสามีของพวกนางขาดความดูแลเอาใจใส่ และปล่อยปละละเลยพวกนาง จึงเป็นสาเหตุให้กระทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรมคือการนอกใจสามี รวมไปถึงการฆ่าสามีตนเอง

สถานภาพและบทบาทของสาวใช้ ตัวละครหญิงในวรรณกรรมจีนฉบับแปลเรื่อง บุปผาในกุณฑีทอง (**金瓶梅**) ฉบับยาขอบ มีตัวละครหญิงที่มีสถานภาพและบทบาทของสาวใช้ คือ ผิง춘เหมย (**庞春梅**) ผู้เป็นสาวใช้ต้นห้องของนางพันจินเหลียน ซึ่งสามีของนางพันจินเหลียนต้องการที่จะใกล้ชิดกับ

นางผิงซุนเหมย เพื่อที่จะสนองความใคร่ของตนเอง ซึ่งนางพันจินเปลี่ยนผู้เป็นภรรยาและเจ้านายของนาง ผิงซุนเหมยก็ปล่อยโอกาสให้สามีได้ใกล้ชิดกับสาวใช้ของตน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดสตรีนิยมสายถอนรากถอนโคนของ จงจิตต์ โศภนคณาภรณ์ (2554) ที่กล่าวว่า ความรุนแรงและการครอบงำที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงได้ทำให้เป็นเรื่องปกติและชอบธรรมในพฤติกรรมทางเพศ โดยผ่านความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องกามารมณ์ และผู้ชายเป็นผู้นำ ในขณะที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายรองรับและเป็นผู้ตาม จะสังเกตได้ว่า บ่าวไพร่หรือสตรีเปรียบเสมือนวัตถุทางเพศของผู้ชาย ผู้ชายสามารถมีสิทธิ์ในตัวของผู้หญิงจะการทำอะไรกับผู้หญิงก็ได้

อย่างไรก็ตามสถานภาพและบทบาทของสตรีที่มีต่อครอบครัว ไม่ว่าจะเป็ นสถานภาพและบทบาทของภรรยาหรือสาวใช้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของผู้หญิงที่มีบทบาทเป็นรองผู้ชายในด้านครอบครัวและด้านสังคม จะแสดงให้เห็นถึงระบบชายเป็นใหญ่ และเพศหญิงเป็นเพศที่ถูกกดขี่ โดยผู้วิจัยคาดว่าผู้อ่านจะได้รับคุณค่าจากวรรณกรรมมากยิ่งขึ้น นอกจากการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน โดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นผู้หญิงจะต้องรู้คุณค่าของ ตนเองและพัฒนาศักยภาพตนเองให้มีส่วนร่วมทั้งในครอบครัว และสังคม ให้มากขึ้นเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งจะทำให้สถานภาพของผู้หญิงมีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาสถานภาพและบทบาทของตัวละครเอกหญิงและชายในวรรณกรรม เรื่องจินผิงเหมย (金瓶梅) ฉบับภาษาจีน
2. ควรนำวรรณกรรมเรื่องจินผิงเหมย (金瓶梅) ไปประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนรู้ถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และไม่นำไปปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

- จงจิตต์ โศภนคณาภรณ์. (2554). *สังคมวิทยาสตรี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โชติ แพร่พันธุ์ (ยาขอบ). (2560). *บุปผาในกุณฑลทิทอง*. แปลจาก (เบอร์นาร์ด เมียลล์) โดย พิมพ์ครั้งแรก นนทบุรี : ศรีปัญญา.
- นิตยา มาศะวิสุทธิ์ และคณะ. (2556). *แนวคิดไทย*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2545). *จิตวิทยาครอบครัว*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรราวลี จินนิกร. (2559). *การศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในวรรณกรรม เรื่อง ผู้ชนะสิบทิศ*, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี, ประเทศไทย.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2549). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2551). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- ส.สุวรรณ. (2557). *วรรณคดีจีน ประวัติและผลงานสะท้อนโลก*. กรุงเทพฯ: เกลือเรียน.
- สุมนธา บุญวัฒน์กุล. (2550). *ตัวละครหญิงในนวนิยายของบุญเหลือ*, สารนิพนธ์ ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.